

III

(Ettevalmistavad aktid)

EUROOPA KESKPANK

EUROOPA KESKPANGA ARVAMUS,

22. august 2018,

seoses ettepanekuga, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi pandikirjade emiteerimise ja pandikirjade avaliku järelevalve kohta ning millega muudetakse direktiive 2009/65/EÜ ja 2014/59/EL, ning seoses ettepanekuga Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse kohta, millega muudetakse määrust (EL) nr 575/2013 pandikirjadest tulenevate riskipositsioonide osas

(CON/2018/37)

(2018/C 382/03)

Sissejuhatus ja õiguslik alus

Euroopa Keskpank sai 28. märtsil 2018 ja 13. aprillil 2018 Euroopa Liidu Nõukogult ja Euroopa Parlamendilt taotlused esitada arvamus seoses 1) ettepanekuga, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi pandikirjade emiteerimise ja pandikirjade avaliku järelevalve kohta ning millega muudetakse direktiive 2009/65/EÜ ja 2014/59/EL⁽¹⁾ (edaspidi „ettepandud direktiiv“); ning 2) seoses ettepanekuga Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse kohta, millega muudetakse määrust (EL) nr 575/2013 pandikirjadest tulenevate riskipositsioonide osas⁽²⁾ (edaspidi „ettepandud määrus“ ning koos „ettepandud direktiiv ja määrus“).

EKP arvamuse andmise pädevus põhineb Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 127 lõikel 4 ja artikli 282 lõikel 5, kuna ettepandud määruse sätted mõjutavad 1) Euroopa Keskpankade Süsteemi (EKPS) põhiülesannet määratleda ja rakendada rahapoliitikat kooskõlas aluslepingu artikli 127 lõike 2 esimese taandega; 2) EKPSi kaasabi pädevate asutuste poolt rakendatava poliitika sujuvas teostamises, mis on seotud krediitiasutuste usaldatavusnõuete järelevalvega ja finantssüsteemi stabiilsusega aluslepingu artikli 127 lõike 5 kohaselt; ja 3) EKP-le pandud eriülesandeid, mis on seotud krediitiasutuste usaldatavusnõuete järelevalvega kooskõlas aluslepingu artikli 127 lõikega 6. EKP nõukogu on käesoleva arvamuse vastu võtnud kooskõlas Euroopa Keskpanga kodukorra artikli 17.5 esimese lausega.

Üldised märkused

EKP toetab ettepandud direktiivi ja määruse eesmärke edendada liidu finantsturgude edasist lõimumist ja süvendada kapitaliturgude liitu. EKP toetab arenenud, ühtlustatud, kvaliteetsed ja läbipaistvat liidu pandikirjade turgu ning peab ettepandud direktiivi tähtsaks sammuks sellise turu loomisel. Samuti toetab EKP ettepandud direktiivi kui alust uute riigisestest pandikirju käsitlevate reeglistike kehtestamiseks. Ent uue direktiivi rakendamine ei pruugi viia täieliku ühtlustamiseni, kuivõrd liikmesriikidele on jätud võimalus seda paindlikult rakendada. Võimaldatud paindlikkuse määr ei tohiks ohustada eesmärki liikuda ühtsete kõrgetasemeliste standardite poole kõikides liikmesriikides.

Kapitaliturgude liidu laiematest poliitikaeesmärkidest lähtudes käivitatud initsiatiivide raames ette nähtud eri toodete regulatsioonide erisused võimaldavad arvesse võtta tootepõhiseid kaalutlusi. Selles kontekstis toetab EKP ettepandud direktiivi lähenemist, mille kohaselt käsitletakse Euroopa tagatud võlakirju eraldi õigusakti ettepanekus. See lähenemine austab Euroopa pandikirjade kogumitesse kuuluvate varade eraldiseisvat ja kõrget kvaliteeti ega sunni erinevaid varaklasse omavahel segama.

⁽¹⁾ COM(2018) 94 final.

⁽²⁾ COM(2018) 93 final.

Ettepannud direktiivis nähakse ette pandikirjade järelevalve riiklike pädevate asutuste poolt. Selline toodete järelevalve on eraldiseisev ega mõjuta usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalvet EKP poolt, mis on ette nähtud nõukogu määruses (EL) nr 1024/2013⁽¹⁾. Eelkõige ei mõjuta ettepannud direktiiv EKP ainupädevust anda ja tühistada krediitiasutuste tegevuslube,⁽²⁾ mis võivad olenevalt siseriiklikust õigusraamistikust hõlmata üldist luba emiteerida pandikirju. Samamoodi jääb EKP pädevusse tagada, et krediitiasutused haldavad ja hindavad kohaselt pandikirjade emiteerimisest tulenevaid usaldatavusnormatiivide täitmise riske ning samuti investeeringuid pandikirjadesse.

Eurosüsteem aktsepteerib pandikirju, mis vastavad tagatise kõlblikkuskriteeriumidele Eurosüsteemi rahapoliitika operatsioonides. Eurosüsteem ostab pandikirju Eurosüsteemi tagatud võlakirjade ostukava (CBPP3) alusel osana EKP laiendatud varaostukavast (APP)⁽³⁾. Ettepannud direktiivi ja määrus on sõltumatud Eurosüsteemi tagatiste raamistikust ja CBPP3st, kuivõrd need on rahapoliitika instrumendid, mis kuuluvad Eurosüsteemi ainupädevusse.

Konkreetsed märkused ettepannud direktiivi kohta

1. Mõisted

Soovitame lisada ületagatuse täiendava komponendina mõiste „vabatahtlik ületagatus“, nähes sellega ette eraldamise nõuete kohaldamise vabatahtliku ületagatuse suhtes. Selle lisamine tagaks, et vabatahtlike ületagatuse suhtes kehtivad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2014/59/EL⁽⁴⁾ ette nähtud tagatised.

2. Kõlblikud varad

2.1. EKP toetab kõlblike varade kvalitatiivseid nõudeid, mille kohaselt pandikirjad peavad olema väärtpaberistatud, mis hõlmab teatavaid eelnevalt kindlaks määratud kvaliteetseid varasid⁽⁵⁾ ja „muid kvaliteetseid varasid“, mis vastavad teatavatele nõuetele. Ent nende „muude kvaliteetsete varade“ puhul ei pruugi asjaomased nõuded olla piisavad tagamaks varade ühtlustatud kohtlemist kvaliteetsete varadena, võttes arvesse ettepanek direktiivis kasutatud põhimõttepõhist lähenemist. Seetõttu toetab EKP ettepannud direktiivile rangemate nõuete lisamist.

2.2. Seoses väljaspool liitu asuvate varade kõlblikkusega tuleks kehtestada selliste varade maksimaalne osakaal, et tagada tagatiste kogumi homogeensus, tugevdada pandikirjatoote Euroopa põhisust ning hõlbustada investorite arusaamist tagatiste kogumi riskidest.

2.3. Tagatiste kogumisse kaasatud varade homogeensus on üks läbipaistvate kvaliteetsete pandikirjade põhiomadusi ning seetõttu on eelistatavad homogeensed kogumid, mis koosnevad ainult ühest varaklassist. Samas võivad liikmesriigid lubada segakogumeid, kui nad määratlevad vajalikud tagatised tagamaks, et kogumisse kuuluvate varade riskiprofiil on piisavalt sarnane ning et tagatiste kogumi koosseis ei muutu aja jooksul oluliselt.

2.4. Ettepannud direktiivis tuleks selgitada, et eraldamise nõue kehtib kõikide varade suhtes, sealhulgas selliste varade suhtes, mida hoitakse ületagatisena, sealhulgas juhul, kui selline ületagamine on vabatahtlik. See nõue ei tohiks siiski laieneda muudele pandikirjaprogrammidega seotud täiendavatele garantiidele, mis on kehtestatud riigisisese

⁽¹⁾ Nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 1024/2013, millega antakse Euroopa Keskpangale eriülesanded seoses krediitiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga (ELT L 287, 29.10.2013, lk 63).

⁽²⁾ Vt määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 4 lõike 1 punkt a.

⁽³⁾ Euroopa Keskpanga 15. oktoobri 2014. aasta otsus EKP/2014/40 tagatud võlakirjade kolmanda ostukava kohta (ELT L 335, 22.11.2014, lk 22).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediitiasutuste ja investimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190). Vt eelkõige artikli 76 lõike 2 punkt e ja artikli 79 lõike 1 punkt a, mis nõuavad liikmesriikidel selle tagamist, et pandikirjadega seotud kokkulepped on nõuetekohaselt kaitsitud, et ära hoida muu hulgas osa, kuid mitte kogu sellise vara ning kõigi selliste õiguste ja kohustuste üleandmine, mis on hõlmatud pandikirju puudutava finantskokkuleppega, mille pooleks on kriisilahendusmenetluses olev institutsioon. Vt ka Euroopa Pangandusjärelevalve pandikirjade aruanne: Soovitused pandikirjade raamistike ühtlustamise kohta ELis, 20. detsember 2016 (EBA-Op-2016-23) (edaspidi „EBA soovitus“), lk 141.

⁽⁵⁾ Vt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 129 lõike 1 punktid a–g.

õiguses ent mis ei kuulu ületagatusse kui sellisesse ⁽¹⁾. Samuti tuleks ettepannud direktiivis selgitada, et tagatiste kogumisse kuuluvad varad tuleks eraldada kas: a) tagatiste kogumi varade registreerimisega tagatiste kogumi registris; b) tagatiste kogumi varade ülekandmisega eriotstarbelisesse üksusesse; või c) hoides varade kogumi varasid hüpoteegikrediidiasutuses.

- 2.5. Lisaks pandikirjaemitentide järelevalvele tuleks teha pidevat seiret tagatiste kogumi üle. Ettepannud direktiivis tuleks ette näha, et pandikirja emiteerimisel on tagatiste kogumi järelevalvaja määramine kohustuslik ja mitte pelgalt vabatahtlik. Selline tagatiste kogumi järelevalvaja nõue on paljudes liikmesriikides juba kindlalt välja kujunenud. Tagatiste kogumi järelevalvaja peaks vastama vähemalt ettepannud direktiivis sätestatud miinimumnõuetele. Nõue, et tagatiste kogumi järelevalvaja peab olema pandikirju emiteerivast krediidiasutusest ning samuti selle audiitorist eraldiseisev ja sõltumatu üksus, välistab võimaliku huvide konflikti.
- 2.6. EKP toetab mitut ettepannud direktiivis investorite teavitamist käsitlevat sätet. Esiteks tuleb investoritele anda teavet kõikide reguleeritud pandikirjade kohta. Teiseks on investorite teavitamise sagedust suurendatud poolaastast kvartaalseks. Kolmandaks on laiendatud investoritele esitava teabe mahtu, hõlmates sellesse lepingulise ja vabatahtliku ületagatuse tasemed ning samuti andmed intressimäära, vääringu, krediidi, turu ja likviidsusega seotud riskide kohta. Ent asjaomased sätted jätavad emitentidele ja pädevatele asutustele nende nõuete osas ulatusliku tõlgendusruumi. Võimalikud erinevad lähenemised näiteks mõistetele ja andmeformaatile võivad ohustada ühist arusaama esitatavast teabest. Seetõttu tuleks investorite hoolsuskohustuse ja pandikirjade võrreldavuse huvides nõuda täiendavat ja üksikasjalikumat teavet. Lisaks tuleks see teave esitada vormikohaselt.

3. Kattevara ja likviidsuse nõuded

- 3.1. Ehkki nimiväärtuse põhimõttest lähtuv ühtne kattevara nõude mõõtmine hõlbustab eri liikmesriikide ja emitentide pandikirjade võrdlemist, ei saa seda kohaldada tuletisinstrumentide lepingutele. Kohustuslik ületagatus tuleks kattevara nõudest ära jätta, kuna selle eesmärk on tagada täiendavate varade andmine ning sellisena on see juba ettepannud direktiivi teiste sätetega hõlmatud. Kattevarast arutamisel tuleks välja arvata mitte ainult tagamata nõuded vaid ka tagatud nõuded, kui kohustatud isik jätab tõenäoliselt maksmata või võlg on viivises, ⁽²⁾ kuna neil asjaoludel oleks kahekordne regressiõigus nõrgem. Investorite kaitse tagamiseks on vaja rida täiendavaid kriteeriume. Esiteks tuleks miinimumkatte arutamisel kohaldada samu laenusumma ja tagatisvara suhte piiranguid, mis on kehtestatud vastavalt määrusele (EL) nr 575/2013 ⁽³⁾. Sellega seoses tuleks tagada laenusumma ja tagatisvara suhte arutamise ühtlustamine läbipaistva indekseerimise abil, tagatisvarade ümberhindamine vähemalt kord aastas ning algse laenubilansi asemel jooksva laenubilansi kasutamine. Teiseks ei tuleks kattevara nõude juures arvesse võtta asendusvara või vähemalt oleks usaldatavuse tagamiseks vaja kehtestada piirid kattevara nõude arutamisel arvesse võetavale asendusvarale.
- 3.2. 1. tasandi või 2A. tasandi varadeks ⁽⁴⁾ kvalifitseeruvad varad loetakse likviidseteks ja seetõttu sobivateks tagatiste kogumi likviidsuspuhvri jaoks. 2B. tasandi varad, mille hulka kuuluvad näiteks varaga tagatud väärtpaberid, äriühingute väärtpaberid ning kindlatele nõuetele vastavad aktsiad, ⁽⁵⁾ on vähem likviidsed ega peaks seetõttu kuuluma tagatiste kogumi likviidsuspuhvrisse. Lisaks ei tuleks krediidiasutuse enda, tema emattevõtja, tüdarettevõtja tema emattevõtja teise tüdarettevõtja ega temaga lähedalt seotud eriotstarbelise väärtpaberistamisüksuse poolt emiteeritud varasid ⁽⁶⁾ kasutada likviidsuspuhvri osana, et vältida emitendi gruppi kuuluvate või temaga seotud äriühingute konsentratsiooni. Lisaks peaksid liikmesriigid tagama piisava hajutatuse taseme, ⁽⁷⁾ et oleks võimalik need varad ilma olulise väärtuskaota kiiresti likvideerida.

⁽¹⁾ Näiteks Hispaania pandikirjade (cédulas) puhul kujutab kogu hüpoteegiportfell endast ületagatuse nõutava taseme suhtes täiendavat garantiid. Täiendav garantiid muutub aja jooksul.

⁽²⁾ Vt määruse (EL) nr 575/2013 artikkel 178.

⁽³⁾ Vt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 129 lõige 1.

⁽⁴⁾ Vt komisjoni 10. oktoobri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 2015/61, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 575/2013 seoses krediidiasutuste suhtes kohaldatava likviidsuskatte nõudega (ELT L 11, 17.1.2015, lk 1), artiklid 10 ja 11.

⁽⁵⁾ Vt delegeeritud määruse (EL) 2015/61 artikkel 12.

⁽⁶⁾ Vt delegeeritud määruse (EL) 2015/61 artikli 7 lõige 3.

⁽⁷⁾ Vt delegeeritud määruse (EL) 2015/61 artikli 8 lõige 1.

3.3. Tagatiste kogumi likviidsuspuhver peaks katma 180 päeva likviidsete vahendite netoväljavoolu, kuivõrd likviidsuspuhvrid peaksid samuti hõlmama võimalikke emitendi maksejõuetuse stsenaariume. Seetõttu ei tohiks seda nõuet kohaldamata jätta, nagu on praegu tehtud ettepannud direktiivi artikli 16 lõikes 4, mis ei nõua tagatiste kogumi likviidsuspuhvrit, kui kohaldatakse muudes liidu õigusaktides sätestatud likviidsuskatte nõudeid. Siiski on vaja kehtivat nõuet, mille kohaselt peab vara, et ta oleks kõlblik kuuluma krediidasutuse likviidsuspuhvrise, olema täiesti koormamata, ⁽¹⁾ EKP hinnangul käesolevas kontekstis täpsustada.

3.4. Ettepannud direktiivis lubatakse tagatiste kogumi likviidsuspuhvri kontekstis pikendatava lõpptähtajaga pandikirjade väljaostu põhisumma arvutamisel lähtuda pikendatud lõpptähtajast ja mitte ettenähtud lõpptähtajast. See tähendab *de facto*, et seda liiki pandikirjadel puudub ettenähtud lõpptähtajal väljaostu põhisumma likviidsuspuhvri nõue. Pikendatava lõpptähtajaga pandikirjade väljaostu põhisumma arvutamise nõue peab lähtuma ettenähtud lõpptähtajast, kuna eelduslikult tasutakse nende pandikirjade eest ettenähtud lõpptähtajal ning mittetasumine ettenähtud lõpptähtajal võib tähendada krediidasutusele märkimisväärseid rahastamisriske. Selliste pandikirjade lõpptähtaega ei tuleks tavaolukorras pikendada, kui on piisavalt vahendeid tasumaks võlakirjaomanikele ettenähtud lõpptähtajal. Seega, kui ettenähtud lõpptähtajal väljaostu põhisumma likviidsuspuhver puuduks, suurendaks see selliste pandikirjade lõpptähtaja pikendamise tõenäosust ⁽²⁾.

4. Edasilükatava või vahendatud tagasimaksega struktuurid

4.1. Pandikirjade uuenduslikud struktuurid on kiiresti arenenud, mistõttu on vaja neid pidevalt hoolikalt hinnata, et tagada turu jätkusuutlik areng. Eelkõige on viimasel paaril aastal hakatud rohkem kasutama pikendatava lõpptähtaja struktuuriga pandikirju, mille puhul võib asjaomase pandikirja emiteerinud krediidasutus selle ettenähtud lõpptähtaega pikendada, samas kui neist struktuuridest tulenevaid konkreetseid riske ei pruugi olla piisavalt kaalutud ⁽³⁾.

4.2. Ettepannud direktiivis lubatakse teatavatel tingimustel pikendatava tähtajaga struktuure. EKP kogemuse kohaselt ei ole võimalik kõikides liikmesriikides täielikult välistada meelevaldset tähtaja pikendamist tulenevalt pandikirjadele kohaldatavate riigiseste õigusraamistike erinevustest, võimalusest näha pandikirjaprogrammides ette erinevaid lepingutingimusi ning sellest, kuidas riigisisese õiguse käsitletakse tahtliku makseviivituse keelu puudumisel makseviivitusi ja maksmata jätmist. Kui kõnealused pikendamise alused lubatakse ettepannud direktiivis määratleda lepingus, võib see põhjustada pandikirjade vahel märkimisväärseid erinevusi, mis kahjustab ühtlustamist. Seetõttu soovime lubada ainult seaduses ette nähtud aluseid ning jätta ära lepingulised alused.

4.3. Sellega seoses tuleb märkida, et Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA) on pannud ette rea konkreetseid tingimusi, millele pikendatava lõpptähtajaga pandikirjad peaksid vastama, et neile saaks kohaldada riskikaalude sooduskohtlemist. Eelkõige võib tähtaega pikendada ainult järgmiste aluste esinemisel (mõlemad alused peavad esinema kumulatiivselt): 1) pandikirja emitent peab olema sattunud makseviivitusse ja 2) pandikiri ei vasta teatavatele eelnevalt kindlaks määratud kriteeriumidele/tingimustele, millest nähtub, et tõenäoliselt ei tehta tagasimakset ettenähtud lõpptähtajal ⁽⁴⁾. Need kaks nõuet piiraksid emitendist krediidasutuse võimalikku meelevaldsust tähtaja pikendamisel.

5. Järelevalveasutuste tõhus koostöö

Võttes arvesse EKP pädevust krediidasutuste usaldatavusnormatiivide täitmisega seotud riskide valdkonnas on EKP jaoks oluline veenduda, et pandikirjade emiteerimisest tulenevaid riske juhitakse kohaselt. Seetõttu peaks EKP-l olema võimalik nõuda pandikirjade avaliku järelevalve eest vastutavatel pädevatelt asutustelt *ad hoc* asjakohast teavet, et võtta seda arvesse asjaomase krediidasutuse usaldatavusnormatiivide täitmise jooksva järelevalve raames.

⁽¹⁾ Vt delegeeritud määruse (EL) 2015/61 artikli 7 lõige 2.

⁽²⁾ Vt ka arvamuse CON/2017/46 punkt 2.2.4. Kõik EKP arvamused on avaldatud EKP veebisaidil www.ecb.europa.eu.

⁽³⁾ Vt ka dokument „ECB contribution to the European Commission's consultation on Capital Markets Union mid-term review 2017“, mis on avaldatud EKP veebisaidil, lk 17 ja 18.

⁽⁴⁾ Vt EBA soovitus lk 137.

6. Märgis

Ehkki liidu krediidiasutuste emiteeritud pandikirjade spetsiaalse märgistamise mõttel on jumet, tuleb liikmesriigi tasandil ikkagi täpsustada teatavaid küsimusi, nagu märgise andmiseks pädev asutus ja märgise andmise konkreetset nõuded. Ei saa täielikult välistada, et mõned investorid ajavad segamine märgise lühendi (ECB; European Covered Bond) Euroopa Keskpanga ingliskeelse lühendiga (ECB; European Central Bank). Seetõttu oleks eelistatavam neutraalsem nimetus, näiteks Euroopa Liidu pandikiri.

Konkreetsed märkused ettepannud määruse kohta

7. Ületagatuse ja asendusvarade nõuded

- 7.1. EKP toetab ühtlustatud lähenemist minimaalsele ületagatusele. Eelistame ühtset eranditeta arvutusmeetodit. Seetõttu on EKP-l kahtlusi seoses ettepanekuga kohaldada teatavates olukordades erinevaid nõudeid. Vaatamata väljakutsetele, mida kogu liitu hõlmav ühtne nõue tekitab, võtab EKP arvesse hiljutisi Baseli komitee standardeid ⁽¹⁾ ja peab 5 % nõuet mõistlikuks positsiooniks.
- 7.2. EKP toetab ettepannud määruse selgitust, et laenusumma ja tagatisvara väärtuse suhtarvu piirmäärasid tuleks kohaldada kattevara hoiatuslike piirmääradena. Näiteks aluslaenu suuruse piirmäär puudub, ent sellist laenu saab kattevara nõuete osas arvesse võtta ainult kuni kohaldatava laenusumma ja tagatisvara väärtuse suhtarvu piirmääran. Seda laenusumma ja tagatisvara väärtuse suhtarvu piirmäära tuleks kohaldada mitte ainult sellise laenu kaasamise ajal, vaid kogu laenu tähtaja jooksul. Sellega seoses on tähtis, et kogu laenusumma suhtes, sealhulgas selle laenuosa suhtes, mis ületab kohaldatavat laenusumma ja tagatisvara väärtuse suhtarvu piirmäära, kohaldatakse ettepannud direktiivis varade eraldamist kattevara kogumis. Laenusumma ja tagatisvara väärtuse suhtarvu piirmäära osas oleks usaldatavuse tagamiseks lisaks muudele määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 208 ette nähtud kinnisvaratagatise nõuetele vaja indekseerimismeetodi abil seirata ja kaasajastada kinnisvara väärtust vähemalt kord aastas.
- 7.3. Võttes arvesse laevanduse rahastamise raskusi, mida põhjustab laevanduse suur tsüklilisus, ⁽²⁾ oleks kohane välistada laevahüpotekidega tagatud laenudega väärtpaperistatud pandikirjad sooduskohtlemisest vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 129 lõigetele 4 ja 5.
- 7.4. Usaldatavuse tagamiseks peaksid varad, mida võib kaasata kohustuslikku ületagamise, olema ettepannud määruses loetletud kõlblikud varad ning nende suhtes peaksid kehtivama samad ettepannud määruses ette nähtud riskipositsiooni piirmäärad.
- 7.5. Ettepannud määruses on oluline, et pandikirjade asendusvarade suhtes kehtiksid kvalitatiivsed nõuded, ning on kohane, et kohaldatakse samu nõudeid nagu kõlblike varade puhul. Ent neid kvalitatiivseid kriteeriume peaksid täiendama kvantitatiivsed piirangud ⁽³⁾. See kvantitatiivne piirang reguleeriks täiendavalt tagatiste kogumi koosseisu, et tagada selle homogeensus, ning aitaks investoritel kontrollida nõuetekohasust. EBA analüüsi kohaselt reguleeritakse olulises enamuses riigisisestes pandikirjade õigusraamistikas asendusvarasid nende koossisu ja kvantitatiivsete piirangute abil ⁽³⁾. Seetõttu soovib EKP lisada ettepannud määrusesse nõude, et asendusvarad ei või ületada 20 % emitendi lunastamata pandikirjade nimiväärtusest.

Teksti redaktsiooni ettepanekud, mille puhul EKP on soovitanud ettepannud direktiivi ja määrust muuta, on esitatud eraldi tehnilises töödokumendis koos selgitustega. See tehniline töödokument on avaldatud inglise keeles EKP veebisaidil.

Frankfurt Maini ääres, 22. august 2018

EKP president

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ Vt dokument „Basel III: Finalising post-crisis reforms“, 7. detsember 2017, kättesaadav Rahvusvaheliste Arvelduste Panga veebisaidil www.bis.org, milles kaalutakse 10 % nõuet.

⁽²⁾ Vt dokument „ECB Banking Supervision reviews lending to troubled shipping sector“, 17. mai 2017, avaldatud EKP pangandusjärelevalve veebisaidil www.bankingsupervision.europa.eu.

⁽³⁾ Vt EBA soovitus lk 139.